

Etusivu>Kanteen nostaminen>Sovittelu>**Sovittelu EU-maissa****Mediace v zemích EU**

Kreikka

Proč namísto u soudu neřešit spory prostřednictvím mediace? Jedná se o formu mimosoudního řešení sporů (ADR), při kterém účastníkům sporu pomáhá k dosažení dohody mediátor. Řecká vláda i odborníci z justiční praxe věnují výhodám mediace pozornost.

Na koho se obrátit?

V Řecku poskytují mediační službu tyto instituce:

Podle zákona č. 4640/2019 (úřední věstník, série I, č. 190, 2019), který provádí směrnici 2008/52/ES, musí být mediátor a) absolventem vysokoškolského studia nebo držitelem rovnocenného diplomu instituce s uznávaným mezinárodním postavením, b) vyškolen poskytovatelem vzdělávání pro mediátory, který je uznáván Ústřední radou pro mediaci nebo držitelem akreditačního titulu z jiného členského státu Evropské unie, a (c) akreditován Ústřední radou pro mediaci a zapsán v rejstřících pro mediátory. Držitel doktorského titulu nebo rovnocenného zahraničního titulu v oboru mediace nemusí být dále školen poskytovatelem vzdělávání pro mediátory k tomu, aby mohl být akreditován, a může se přímo účastnit akreditačních zkoušek. Osobám, které slouží jako úřední osoby, obecní úředníci a soudci nebo jako zaměstnanci právnických osob a institucí veřejného práva, a soudním úředníkům nebo úředním osobám ve služebním poměru je zakázáno vykonávat povolání mediátora. Úřední osoby a zaměstnanci právnických osob veřejného práva mohou působit jako akreditovaní mediátoři pouze v souvislosti se svojí prací a pro její potřeby.

Kandidáti na funkci mediátora jsou nejméně dvakrát ročně přezkušováni zkušební komisí jmenovanou Ústřední radou pro mediátory. Zkoušky zahrnují písemné a ústní testy a také posouzení modelového případu.

Zkušební komise rozhoduje o tom, kde, kdy a jak se budou zkoušky konat. Její rozhodnutí je oznámeno licencovaným poskytovatelům vzdělávání a zveřejněno na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti nejméně 30 dní předem.

Ústřední rada pro mediátory zpracovává a vede rejstříky mediátorů v elektronické podobě a ty jsou uveřejněny na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti: a) obecný rejstřík mediátorů se seznamem akreditovaných mediátorů v celé zemi v přesném abecedním pořadí a b) zvláštní rejstřík mediátorů se seznamem akreditovaných mediátorů se sídlem v obvodu každého soudu prvního stupně.

Po úspěšném složení zkoušek jsou mediátoři akreditováni a zapsáni v rejstřících mediátorů Ústřední radou pro mediátory. Mediátoři, kteří byli již akreditováni při vstupu zákona č. 4640/2019 v platnost, jsou i nadále akreditováni.

Ministerstvo práce, sociálního zabezpečení a sociální péče poskytuje službu státní správy, která zaměstnanci umožňuje požádat o úřední projednání sporu souvisejícího s pracovněprávním vztahem. Toto řízení provádí Oddělení inspekce práce (*Epitheorisi Ergasias*). Zvláštní inspektor stanoví termín jednání, při kterém zaměstnavatel vysvětlí svůj postoj. Toto jednání není součástí žádného soudního řízení.

Nezávislým orgánem pro ochranu práv spotřebitele je **veřejný ochránce práv spotřebitele** (*Sinigoros tou Katanaloti*), který spadá pod Ministerstvo pro regionální rozvoj a konkurenceschopnost. Veřejný ochránce práv je mimosoudní orgán pro řešení spotřebitelských sporů prostřednictvím dohody a poradní orgán, který vedle orgánů veřejné moci působí za účelem řešení problémů spadajících do jeho pravomoci. Veřejný ochránce práv dohlíží rovněž na **výbory pro smírné řešení sporů** (*Epitropes Filikou Diakanonismou*) v rámci prefekturních rad (*Nomarchiakes Aftodioikiseis*), a to za předpokladu, že současně neprobíhá žádné soudní řízení.

V jakých oblastech je využití mediace přípustné a/nebo nejběžnější?

Mediace se může vztahovat na stávající nebo budoucí občanskoprávní a obchodní spory vnitrostátní nebo přeshraniční povahy za předpokladu, že dotčené strany mají pravomoc vyřešit předmět sporu v souladu s ustanoveními hmotného práva.

Dále podléhají mediačnímu řízení následující soukromoprávní spory, v opačném případě hrozí, že by žaloba nebyla projednána: a) spory mezi vlastníky společných prostor nebo bytů vyplývající z jejich vlastnického vztahu, spory vyplývající z výkonu jednoduchého a složitějšího vertikálního vlastnictví, spory mezi správci společných prostor a vertikálních nemovitostí a vlastníky společných prostor, bytů a vertikálně rozdělených nemovitostí a spory spadající do oblasti působnosti článků 1003 až 1031 občanského zákoníku, b) spory týkající se nároků na náhradu škody jakéhokoli druhu na vozidle, mezi příjemci náhrady škody nebo jejich nástupci a osobami odpovědnými za náhradu škody nebo jejich nástupci, jakož i nároky vyplývající ze smlouvy o pojištění automobilu mezi pojišťovnami a pojistníky nebo jejich nástupci, pokud škodná událost nezpůsobila smrt nebo ublížení na zdraví, c) spory týkající se poplatků podle článku 22A občanského soudního řádu, d) rodinné spory, s výjimkou sporů stanovených v čl. 592 odst. 1 písm. a), b) a c) občanského soudního řádu, e) spory týkající se nároků na náhradu škody ze strany pacientů nebo jejich příbuzných proti lékařům, které vzniknou při výkonu jejich odborné činnosti, f) spory vyplývající z porušení ochranných známek, patentů, průmyslového designu nebo vzorů, g) spory vyplývající z burzovních smluv.

Spory v oblasti pracovního práva a řešení spotřebitelských sporů, jak je popsáno výše,

Spory týkající se obětí domácího násilí (zákon č. 3500/2006),

Spory v případech určitých trestných činů stanovených v zákoně 3094/2010.

Existují zvláštní pravidla, která se musí dodržovat?

– Využití mediace pro spory uvedené v zákoně č. 4640/2019 je povoleno v následujících případech:

pokud se strany po vzniku sporu na využití mediace dohodnou,

jsou-li strany vyzvány, aby mediace využily, a souhlasí s ní,

je-li využití mediace nařízeno justičním orgánem jiného členského státu a toto použití nemá vliv na morálku a veřejný pořádek,

je-li využití mediačního řízení vyžadováno zákonem,

je-li doložka o využití mediace v písemné dohodě mezi stranami.

– Soud, u něhož probíhá soukromoprávní spor, který může být předmětem mediace, může v kterékoli fázi řízení podle potřeby a s přihlédnutím ke všem okolnostem věci zcela na základě svého uvážení strany k využití mediačního řízení k vyřešení sporu vyzvat. Pokud se strany dohodnou, je příslušná písemná dohoda obsažena v zápisu ze soudu. V takovém případě musí soud projednání případu odročit na datum stanovené po uplynutí tří měsíců a nejvýše šesti měsíců, s přihlédnutím k soudním přestávkám. Důsledek je stejný jako v ostatních případech využití mediace, přičemž soudní řízení ve věci stále probíhá. Pokud se strany nebo některá z nich dostaví před soud prostřednictvím zástupce, vztahuje se plná moc také na souhlas s tím, že může být na spor využita mediace.

– Využití mediace v případě sporu podle soukromého práva nevylučuje přijetí předběžného opatření v souladu s ustanoveními občanského soudního řádu. Soudce, který nařizuje předběžné opatření, může podle čl. 693 odst. 1 občanského soudního řádu stanovit lhůtu pro podání žaloby ve věci v původním řízení v délce nejméně tří měsíců.

– Státní zástupce působící u soudu prvního stupně (*Eisangeleas Protodikon*) je v rámci svých povinností v souladu s čl. 25 odst. 4 písm. a) zákona 1756 /1988 (úřední věstník, série I, č. 35, 1988) oprávněn doporučit, aby strany pokud možno využily mediačního řízení.

– Dohoda stran o využití mediačního řízení se řídí ustanoveními hmotného smluvního práva a musí předmět tohoto postupu popisovat.

– Strany se účastní mediačního řízení společně se svými právními zástupci, s výjimkou spotřebitelských sporů a drobných sporů, kde je povolena osobní účast stran. Pokud je to považováno za nutné, může se řízení účastnit také třetí strana, a to po dohodě se stranami a mediátorem.

– Mediátor je jmenován stranami nebo třetí stranou zvolenou všemi stranami, včetně střeďisek pro mediaci. Mediátor je pouze jeden, pokud se strany písemně nedohodnou, že jich bude více.

– Čas, místo a další procesní podrobnosti mediace stanoví mediátor po dohodě se stranami. Pokud není možné, aby obě strany a mediátor byli fyzicky přítomni na stejném místě a ve stejnou dobu, může být mediace prováděna prostřednictvím telekonference přes počítač nebo jiného telekonferenčního systému, ke kterému mají ostatní strany sporu přístup.

– Mediátoři mohou při plnění svých povinností komunikovat s každou ze stran a setkávat se s nimi samostatně i společně. Mediátor nesmí informace získané během setkání s jednou stranou předat druhé straně bez souhlasu strany, která informace poskytla.

– Mediační postup je v zásadě důvěrný, nevedou se žádné záznamy a musí být veden způsobem, který neporušuje jeho důvěrnost, pokud se strany nedohodnou jinak. Před zahájením řízení se všechny zúčastněné strany musí písemně dohodnout na zachování důvěrnosti mediačního řízení. Stejná povinnost platí také pro všechny třetí strany, které se řízení účastní. Pokud si to strany přejí, mohou se písemně zavázat k zachování důvěrnosti obsahu dohody, která je výsledkem mediace, pokud není v souladu s čl. 8 odst. 4 oznámení o jejím obsahu nezbytné pro provedení této dohody anebo z důvodu zachování veřejného pořádku.

– Pokud bude spor předložen soudu nebo bude předmětem rozhodčího řízení, mediátor, strany, jejich právní zástupci a osoby, které se jakýmkoli způsobem účastnily mediačního řízení, nebudou vyslýcháni jako svědci a nesmí informace, které vznikly v průběhu mediace nebo v souvislosti s ní, nikde předkládat, zejména nesmí na rozhovory, prohlášení a návrhy strany, jakož i na názory mediátora nijak odkazovat, ledaže by to bylo nezbytné z důvodů veřejného pořádku, zejména za účelem zajištění ochrany nezletilých anebo zamezení nebezpečí újmy na fyzickém nebo duševním zdraví osob.

– Při výkonu svých povinností nesou mediátoři občanskoprávní odpovědnost pouze za úmyslné protiprávní jednání.

Praktické uplatňování alternativního řešení sporů

Jediným mechanismem alternativního řešení sporů, který je v Řecku prakticky účinný, je rozhodčí řízení:

Podle článků 99 a násl. řeckého zákona o konkurzu může být za účelem smířčího řízení ustanoven mediátor, poté co fyzická nebo právnická osoba podá u konkurzního soudu (*ptocheftiko dikastirio*) příslušnou žádost.

Konkurzní soud posoudí platnost žádosti a ustanoví mediátora ze seznamu odborníků. Úkolem mediátora je dosáhnout všemi vhodnými prostředky dohody mezi dlužníkem a věřiteli předkládajícími většinu nároků (procento je stanoveno zákonem), aby se zajistilo další fungování dlužnickovy společnosti.

Mediátor může požádat úvěrové a finanční instituce o jakékoli informace týkající se hospodářské činnosti dlužníka, které by mohly být pro úspěšné mediační řízení užitečné.

Pokud dosažení dohody není možné, mediátor bezodkladně informuje předsedu soudu, který zahájí řízení u konkurzního soudu. V tomto bodě úloha mediátora končí.

Informování a odborná příprava

Ústřední rada pro mediaci je odpovědná za řešení všech otázek souvisejících s provedením institutu mediace.

Ústřední rada pro mediaci může podle svého uvážení zřídit dílčí rady pro rychlé řešení a přezkoumání otázek vyplývajících z použití zákona č. 4640/2019.

Výše uvedené dílčí rady jsou složeny z členů Ústřední rady pro mediaci; členství ve více než jedné dílčí radě není zakázáno. Tyto dílčí rady jsou výslovně zmocněny Ústřední radou pro mediaci k dokončení věci, kterými se zabývají, pokud zákon č. 4640/2019 výslovně nestanoví, že za jejich dokončení je odpovědné plenární zasedání Ústřední rady pro mediaci.

Ústřední rada pro mediaci se musí v každém případě skládat ze čtyř dílčích rad s dvouletým funkčním obdobím a následujícími povinnostmi:

«rada pro rejstřík mediátorů», která je odpovědná za vedení rejstříků mediátorů, za veškeré příslušné záležitosti nebo vydávání úkonů týkajících se vedených rejstříků a za shromažďování výročních zpráv o činnosti,

«etická a disciplinární kontrolní komise», která odpovídá za dodržování povinností mediátorů vyplývajících ze zákona č. 4640/2019, za uplatňování disciplinárního práva a ukládání disciplinárních sankcí,

«rada pro inspekci poskytovatelů vzdělávání», která je odpovědná za veškeré záležitosti týkající se vzdělávacích institucí pro mediátory,

«zkušební komise», která je odpovědná za pořádání písemných a ústních zkoušek a za hodnocení mediátorů zkoušených za účelem vydání akreditace.

Poskytovatel vzdělávání (dále jen «poskytovatel») pro mediátory, který vzdělávání poskytuje na základě licence získané zvláštním odůvodněným rozhodnutím Ústřední rady pro mediátory, je:

A. Právnická osoba podle soukromého práva, kterou může zřídit:

jedna advokátní komora nebo společně více než jedna advokátní komora,

jedno nebo více advokátních sdružení ve spolupráci s vědeckými, vzdělávacími nebo profesními subjekty nebo komorami.

V případech uvedených pod písm. a) a b) je umožněno navázat partnerství s renomovaným, mezinárodně uznávaným zahraničním poskytovatelem vzdělávání se zkušenostmi s poskytováním vzdělávání v oboru mediace a obecněji s alternativními způsoby řešení sporů nebo s vedením mediace.

B. Centrum pro vzdělávání a celoživotní učení (KEDIVIM) vysoké školy, které má příslušné vzdělávací programy a jeho fungování se řídí výlučně aktuálními ustanoveními o fungování vysokých škol, pokud jsou splněny všechny podmínky zákona č. 4640/2019 týkající se kvalifikace školitelů při poskytování vzdělávání v oblasti mediace a minimální počet školitelů a účastníků vzdělávání.

C. Fyzická osoba nebo právnická osoba zřízená v souladu s platnými řeckými právními předpisy nebo právními předpisy členského státu, jejichž hlavním účelem je poskytování vzdělávání v oblasti mediace a jiných alternativních způsobů řešení sporů.

Jaké jsou náklady na mediaci?

Odměna mediátora je stanovena volně na základě písemné dohody mezi mediátorem a stranami.

Neexistuje-li písemná dohoda, je odměna mediátora stanovena takto: a) v případech, kdy je mediace povinná, zaplatí strana usilující o mediaci předem mediátorovi částku 50,00 EUR jako poplatek za povinné počáteční sezení. Tuto částku nesou strany stejným dílem. Je-li spor předložen soudu, straně sporu, která se nezúčastnila mediačního řízení, přestože byla za tímto účelem předvolána podle zákona, nebo která nezaplatila dlužnou částku mediátorovi za povinné počáteční jednání, bude podle článku 176 a násl. občanského soudního řádu nařízeno zaplatit v plné výši částku, kterou za povinné počáteční

sezení zaplatila strana usilující o mediaci. Tato částka se považuje za soudní výlohy bez ohledu na výsledek soudního řízení; b) za každou hodinu mediace po povinném počátečním jednání je minimální poplatek stanoven na 80,00 EUR a hradí jej strany rovným dílem. Mediátor musí stranám poskytnout úplné informace o tom, jak je odměňován.

Je dohoda, která je výsledkem mediace, vykonatelná?

Po ukončení mediace se vyhotoví zápis, který podepíše mediátor, strany a jejich právní zástupci. Pokud je mediace neúspěšná, zápis může podepsat jen mediátor. Kterákoli ze stran může kdykoli zápis o dohodě předložit podatelně soudu, který je věcně a místně příslušný a u kterého probíhá nebo má být zahájen soudní spor. Po uložení zápisu o mediaci u soudu je žaloba pro stejný spor nepřijatelná, pokud je její předmět upraven dohodou mezi stranami a jakékoli probíhající soudní řízení bude ukončeno.

Po uložení u příslušného soudu se zápis mediace stává exekucním titulem v souladu s čl. 904 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu, pokud je dohoda vykonatelná. Úřední kopii vydává bezplatně soudce nebo předseda příslušného soudu.

Pokud dohoda obsažená v zápisu obsahuje také ustanovení týkající se právních úkonů, které je podle zákona příslušný vyhotovit notář, budou podle potřeby nezbytné notářské úkony. V takovém případě platí předpisy upravující vyhotovení takových notářských písemností a jejich přepis.

Po uložení na sekretariátu příslušného soudu lze zápis o mediaci v souladu s čl. 293 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu použít jako právní listinu, na jejímž základě si lze zapsat nebo vymazat hypotéku.

Písemné oznámení mediátora stranám o provedení povinného počátečního jednání nebo dohody o dobrovolném využití mediačního postupu podle článku 5 pozastavuje běh promlčecí doby a lhůt pro uplatnění nároků a práv, pokud již tyto lhůty začaly běžet v souladu s ustanoveními hmotného práva, jakož i procesními lhůtami stanovenými v článcích 237 a 238 občanského soudního řádu, a to tak dlouho, dokud mediační řízení trvá.

Aniž jsou dotčena ustanovení článků 261, 262 a 263 občanského zákoníku, pozastavená promlčecí doba a lhůta pro uplatnění nároků a práv podle hmotného práva začíná opět plynout dnem následujícím po vyhotovení zápisu o neúspěšné dohodě nebo dnem kdy bylo prohlášení o odstoupení jedné strany z mediačního řízení doručeno druhé straně a mediátorovi nebo den poté, kdy bylo mediační řízení jakýmkoli způsobem ukončeno.

Související odkazy

[Advokátní komora v Athénách](#)

[Ministerstvo práce a sociálních věcí](#)

[Veřejný ochránce práv spotřebitelů](#)

[Ministerstvo spravedlnosti](#)

[Řecké středisko pro mediaci a rozhodčí řízení](#)

Poslední aktualizace: 12/03/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.